

Arrest

nr. 45 783 van 30 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 22 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2010.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 mei 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 17 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sieraleonense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te Freetown op 2 april 1972.

U hebt één dochter, Amenata Kamara, die op 1 januari 1993 geboren werd te Freetown.

Uw vader Kamara Manso was het hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun en legde een eed af dat u hem na zijn dood zou opvolgen als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun. U werd op de

leeftijd van zeven jaar lid van de Poro gemeenschap. Op 18 augustus 2009 overleed uw vader. U ging naar de begrafenis van uw vader die dezelfde dag plaats vond. Na de begrafenis zei men dat u uw vader moest opvolgen en vroeg men u om een eed af te leggen. U legde de eed af, want anders zou men u niet uit het dorp laten vertrekken. Er werd gezegd dat, indien u uw vader weigerde op te volgen én indien u in Sierra Leone zou verblijven, u zou sterven door hekserij. Daarom verliet u op 4 september 2009 Sierra Leone en u verhuisde naar Banjul – Gambia. In Gambia woonde u bij Amir Hibrim Sidyanka, een vriend van u. Deze persoon reisde naar Angola, waardoor u niemand meer had en u besloot Gambia te verlaten. Op 20 mei 2010 verliet u Gambia en op 21 mei 2010 kwam u in België toe waar u diezelfde dag een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren, omdat u vreest dat u daar door hekserij gedood zal worden omdat u weigerde uw vader op te volgen als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de reden waarom u niet terug kan keren naar Sierra Leone, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U gaf aan dat uw vader Kamara Manso op 18 augustus 2009 overleed en dat u hem moest opvolgen als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun (gehoor CGVS, p.2 en p.7). Verder gaf u aan dat u diezelfde dag de eed aflegde en dat er gezegd werd dat, indien u uw vader weigerde op te volgen én indien u in Sierra Leone zou verblijven, u zou sterven door hekserij (gehoor CGVS, p.13-14). U gaf aan dat dit de reden was waarom u op 4 september 2009 Sierra Leone verliet en u verhuisde naar Banjul – Gambia (gehoor CGVS, p.14). Verder gaf u aan dat u op 20 mei 2010 Gambia verliet en dat u op 21 mei 2010 in België toekwam waar u diezelfde dag een asielaanvraag indiende (gehoor CGVS, p.7).

Het motief dat u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houdt geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om een opvolgingskwestie, meer bepaald tussen u en de leden van de Poro gemeenschap in Garahun. Het onderwerp van deze twist is de opvolging van uw vader als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun. De – eventuele – problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien, kunnen bijgevolg niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U liet immers na om te trachten aan de opvolging van uw vader als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun te ontkomen en u toonde niet aan dat u zich niet elders in Sierra Leone zou kunnen vestigen.

U verklaarde dat uw vader in de jaren zeventig chieft werd, omdat zijn vader de functie aan hem liet (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat uw vader u in 1990 vertelde dat u hem na zijn dood moest opvolgen als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun. U gaf aan dat u dit niet wilde, maar dat u hiervan niets tegen uw vader zei (gehoor CGVS, p.9-10). Verder gaf u aan dat u uw vader nog zag op de begrafenis van uw moeder en dat uw vader u herinnerde aan het feit dat u hem na zijn dood moest opvolgen, maar ook ditmaal zei u niet dat u het niet wenste te doen (gehoor CGVS, p.11). Verder had u nog contact met uw vader, maar deze gesprekken gingen enkel om het vragen van gunsten (sigaretten, medicijnen,...) (gehoor CGVS, p.11). Van iemand die reeds van 1990 weet dat hij na de dood van zijn vader een functie zal moeten uitoefenen die hij niet wenst uit te oefenen, kan verwacht worden dat hij tracht om dit te vermijden. De vaststelling dat u dat niet deed roept dan ook vragen op bij de ernst van de door u ingeroepen problemen met de Poro gemeenschap. Verder gaf u aan dat uw vader u zou doden als u het hem vertelde, maar dit is louter hypothetisch (gehoor CGVS, p.12). Toen u erop gewezen werd dat er misschien een andere oplossing mogelijk was – zoals het afkopen met geld – gaf u aan dat het niet kon, omdat er reeds een eed werd aflegt (gehoor CGVS, p.12). Ook toen de leden

van de Poro gemeenschap van Garahun u op 18 augustus 2009 vroegen om uw vader op te volgen, liet u na om aan te geven dat u dit niet wenste te doen, omdat ze u mogelijks konden doden wat louter hypothetisch is (gehoor CGVS, p.13). Men kan van u verwachten dat u op zijn minst tracht om aan de opvolging te ontkomen en dat u hiertoe enig initiatief neemt. Dat u gedurende de negentien jaar dat u wist dat u moest opvolgen naliet om duidelijk te maken dat u niet wilde opvolgen aan uw vader – ondanks het feit dat uw vader het thema herhaaldelijk ter sprake bracht – én dat u geen initiatief nam aan de opvolging te ontkomen - door u bij voorbeeld elders te vestigen in Sierra Leone - is niet ernstig.

Verder gaf u aan dat – indien u zou weigeren om uw vader op te volgen als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun én indien u nog in Sierra Leone zou verblijven – de eed u zou aantasten en dat u zou sterven door hekserij. Toen u gevraagd werd wie u zou doden, gaf u aan dat niemand u zou komen doden, maar dat de gemeenschap waar u de eed aflegde, machtig is. Toen u gevraagd werd om te verduidelijken hoe u dan zou sterven, gaf u aan dat u door hekserij zou sterven en dat de eed u overal in Sierra Leone zou volgen (gehoor CGVS, p.13-14). Verder verklaarde u dat er op 18 augustus 2010 iemand anders als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun verkozen zal worden, maar dat het probleem voor u niet voorbij zal zijn, omdat u bij terugkeer naar Sierra Leone zal sterven door hekserij, omwille van de eed die u aflegde (gehoor CGVS, p.14-15). Dit is ten zeerste twijfelachtig, omdat bovenstaande verklaringen behoren tot het bijgeloof en geen enkele objectieve basis hebben.

Verder liet u na om aangifte te doen bij de politie te Sierra Leone, omdat ze er – volgens u - niets aan kunnen doen, want dat je lid moet zijn van de Poro gemeenschap om bescherming te kunnen krijgen (gehoor CGVS, p.14). Men kan van u verwachten dat u op zijn minst tracht om bescherming te zoeken in eigen land alvorens internationale bescherming te zoeken.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd waaruit blijkt dat uw gedrag weinig verenigbaar is met de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' of met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

U verklaarde dat u op 4 september 2009 Sierra Leone ontvluchtte en dat u verhuisde naar Banjul – Gambia. Verder gaf u aan dat u op 20 mei 2010 Gambia verliet en u naar België kwam (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of u in Gambia asiel aanvraagde, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd waarom u dit niet deed, gaf u aan dat u niet de intentie had om asiel aan te vragen in Gambia. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u geen asiel wilde aanvragen in Gambia, omdat het Afrika is. Toen u gevraagd werd wat het probleem is met asiel aan te vragen in Afrika, ontweek u de vraag door te stellen dat u daar nooit asiel zou aanvragen. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u geen idee had waarom u geen asiel wou aanvragen (gehoor CGVS, p.6). Bovenstaande verklaringen vormen geen afdoende verklaring om geen asielaanvraag in te dienen tijdens de acht maanden die u in Gambia verbleef. Dat u hebt nagelaten om asiel aan te vragen in Gambia, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder gaf u aan dat u Gambia verliet op 20 mei 2010, omdat Amir Hibrim Sidyanka - een vriend waarmee u in Gambia woonde - naar Angola reisde, waardoor u niemand meer had in Gambia (gehoor CGVS, p.7 en p.15). Toen u geconfronteerd werd met het feit dat u aan de Federale Politie verklaarde dat u de intentie had om naar Jakarta te reizen omdat u een vriend in Indonesië wou bezoeken die u zou introduceren in de arbeidsmarkt van dameskleding (zie verslag van de Federale Politie nr. BN/3542/10 dd. 21 mei 2010), gaf u aan dat u dacht dat ze u buiten de luchthaven zouden laten gaan (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd waarom u geen asielaanvraag indiende, maar aangaf dat u naar Jakarta wilde reizen, gaf u aan dat u geen asiel wou aanvragen in de luchthaven, maar dat u eerst buiten de luchthaven wilde gaan (gehoor CGVS, p.7).

Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België asiel aanvraagt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, houden de redenen voor uw vlucht geen verband met één van de criteria die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, heeft aangetoond of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Uw paspoort (Nr. O179316) staft uw identiteit en reisweg, waar niet onmiddellijk aan getwijfeld wordt, daar enkel de immigratiestempels van de luchthaven van Lungi (Sierra Leone) en Kotoka (Ghana) op pagina's drie en vier het visum van Indonesië vals bevonden werden en niet het paspoort zelf (zie verslag van de Federale Politie nr. BN/3542/10 dd. 21 mei 2010). Verder legde u vliegtuigtickets

voor, welke uw reisroute – van Banjul, over Brussel en Frankfurt, naar Jakarta – aantoont. Verder legde u een verblijfs- en werkvergunning van Gambia voor. Bij dit document die te worden opgemerkt dat het reeds op 15 juni 2008 werd afgeleverd én dat als permanent adres 'Bakoteh Layout' – een wijk in Banjul – staat. Toen u hiermee geconfronteerd werd, gaf u aan dat u in 2008 aan een vriend van u vroeg om documenten voor u klaar te maken om in Gambia te kunnen blijven, want dat de politie mensen lastig valt indien ze zulk document niet bezitten (gehoor CGVS, p.6). Niettemin is de vaststelling dat u mogelijk reeds al in juni 2008 in Banjul verbleef, volstrekt onverenigbaar met de door u aangehaalde problemen, vermits deze problemen zich – volgens uw verklaringen – nadien – met name na de dood van uw vader (in 2009)- voordeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker werd door de luchthavenpolitie betrapt op reizen met vervalste documenten "Op pagina's 3 en 4 van het paspoort staan er (totaal) valse immigratiestempels van de luchthaven van Lungu (Sierra Leone) en Kotoka (Ghana). Op pagina 4 is de ondergrond van de pagina ter hoogte van de binding beschadigd (tekst verwijderd)" (stuk 7, p.9). Verzoeker was in het bezit van een visum voor Indonesië en vliegtickets van Brussel naar Jakarta, en verklaarde aan de luchthavenpolitie dat hij "had de intentie om heden door te reizen naar Jakarta via Frankfurt" omdat hij "zou in Indonesië een vriend bezoeken die hem zou introduceren in de arbeidsmarkt van de dameskleding". Toen hij naderhand geconfronteerd werd met zijn Bijlage 11, stelde hij "dat hij niet kan terugkeren en dat hij het statuut van vluchteling wenst aan te vragen in België". Aan de Commissaris-generaal verklaarde hij "Waarom wilde u naar Indonesië reizen? Ik plande niet om daarheen te gaan. Ik had het visum enkel nodig om uit het land te raken. Ik zou dan in transit asiel aanvragen" en toen hij geconfronteerd werd met zijn eerdere verklaringen "Ik dacht dat ze me naar buiten zouden laten gaan. Aangezien ze dit niet toelieten vroeg ik asiel aan" (gehoorverslag CGVS, 11.06.2010, p.6-7).

3.1.1. Verzoeker verklaarde aan de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in september 2009 Sierra Leone verliet, hij zou acht maanden in Banjul (Gambia) hebben verbleven, alvorens naar België te reizen (verslag DVZ, p.11). Geconfronteerd op het CGVS met de binnenkomstdatum op zijn Gambiase verblijfsvergunning ("Date of Entry 15.06.2008") verklaarde verzoeker dat hij dit verkreeg "Omdat ik zaken deed", en "Ik ging al in 2008 maar was toen niet om te werken. Ik bezocht mijn vriend en deze zei dat hij al documenten voor me zou klaarmaken". Verzoeker verklaarde dat hij geen asiel aanvraagde in Gambia "omdat het Afrika is" (gehoorverslag CGVS, 11.06.2010, p.6), maar dat hij thans wel asiel aanvraagt in België omdat "De vriend bij wie ik verbleef, reisde naar Angola en ik heb niemand (...) Hier is het veiliger voor me dan in Gambia (...) Als je asiel aanvraagt dan zorgt men goed voor u. Ik heb niemand meer in Gambia, nu dat mijn vriend naar Angola vertrok" (gehoorverslag CGVS, 11.06.2010, p.15). Van iemand die nood heeft aan internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij onmiddellijk asiel vraagt minstens bij de eerste mogelijkheid na het ontvluchten van zijn land.

Verzoekers handelwijze en afgelegde verklaringen zijn onaanvaardbaar voor een kandidaat-vluchteling en tonen aan dat hij als zakenman internationaal reist uit professionele economische overwegingen maar geen dringende nood heeft aan internationale bescherming. Dit ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven.

3.2. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op zijn problemen met de *“Poro gemeenschap”*. Verzoeker stelt dat hij *“zich [heeft] bekeerd tot de Islam”* en *“overtuigd geraakte dat hij geen lid, en zeker geen hoofd van de Poro gemeenschap wenst te zijn”*.

3.3. De bestreden beslissing stelt dat *“Het motief dat u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houdt geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om een opvolgingskwestie, meer bepaald tussen u en de leden van de Poro gemeenschap in Garahun. Het onderwerp van deze twist is de opvolging van uw vader als hoofd van de Poro gemeenschap in Garahun. De – eventuele – problemen die hieruit zouden kunnen voortvloeien, kunnen bijgevolg niet als ‘vervolgung’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.”*

3.3.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. In zoverre een asielaanvraag steunt op een vrees voor een machtige religieuze gemeenschap, die *“een zeer grote politieke invloed”* heeft en *“in feite de politieke en vaak ook militaire leiding over de dorpen”* heeft, en mogelijkerwijze de vervolgingsauteurs effectieve bescherming kunnen verhinderen, is deze niet klaarblijkelijk vreemd aan de Conventie van Genève.

3.4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift voornamelijk tot het herhalen van de voorgehouden feiten en asielmotieven en betoogt dat *“De weigering om hoofd te worden van de gemeenschap, zal door de leden echter aanzien worden als een belediging”* en *“vreest dan ook voor repercussies vanwege de gemeenschap indien hij zijn weigering bekend zou maken”*.

3.5. Verzoeker legt geen enkel element neer waaruit zijn voorgehouden asielmotieven kunnen blijken. Hij toont niet aan te behoren tot de familie van de Chief van de Poro gemeenschap in Garahun, noch dat zijn vader overleden is, noch dat hij in lijn komt voor de troonsopvolging. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. In zoverre verzoeker zijn vader diende op te volgen kan minstens verwacht worden dat zijn vader of de door hem of de gewoonte aangewezen personen, hem vertrouwd maken met zijn toekomstige verplichtingen en taken. Dit is niet het geval. Verzoekers verklaringen zijn ondermaats en evasief. Zo stelde hij over de taken van zijn vader *“Hij moest iedereen in de Poro gemeenschap bevelen geven”* en dat de Poro chief zijn eerstgeborene moet opofferen. Gevraagd naar de gesprekken met zijn vader beperkt verzoeker zich tot *“Over medicijnen. Hij legde me uit welk effect welke medicijnen hebben”*. Hieruit kan bezwaarlijk een bijzondere kennis van de Poro gebruiken blijken, noch enige bekendheid met de taken van de Poro Chief. Evenmin geeft verzoeker nauwkeurige toelichtingen over de troonsopvolging, hoe deze wordt verzekerd en bij moeilijkheden wordt toegekend. Verzoeker kadert zijn asielrelaas niet binnen de structuren van een traditionele maatschappij waar kan verwacht worden dat hij een opvolgingskwestie met de hogere chieffstructuren bespreekt, te meer nu hij zelf zegt dat hij reeds jarenlang op de hoogte was van zijn toekomstige opdracht. Hoe dan ook is het redelijk te veronderstellen dat bij de opvolging van een chief, ook bij de Poro, alternatieve mogelijkheden voorhanden zijn, al is dit maar om een lacune in het traditionele bestuur te verhinderen of een machtsvacuüm te voorkomen. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker enkel om hulp ging vragen bij zijn oom *“Ik vertelde alles en hij gaf me iets – een voodoo om me te beschermen. Dan verliet ik het land”*

maar geen aangifte deed bij de politie omdat *“De politie kan niets doen. Ook de leiders in het land zijn niet sterk genoeg. Je moet lid worden van de Poro gemeenschap om bescherming te krijgen.”* (gehoorverslag CGVS, 11.06.2010, p.14). Verzoeker beperkt zich tot enkele oppervlakkige losse beweringen. De ingeroepen asielmotieven zijn dan ook niet ernstig en, voor een zakenman, zelfs lichtzinnig. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.6. Verzoeker betoogt dat hij *“kon de bescherming van zijn land van herkomst niet inroepen”* en *“zoals algemeen geweten (...) is de Poro gemeenschap een zeer machtige gemeenschap die een zeer grote politieke invloed heeft en tevens de politieke leiders van de gemeenschap levert of zelfs hardhandig initieert in de gemeenschap. Naar de politie gaan was voor verzoeker bijgevolg geen optie. Verzoeker kon de bescherming van zijn land van herkomst dan ook niet inroepen”*. Daargelaten dat deze toevoegingen in het verzoekschrift afwijken van verzoekers eerdere verklaringen waar hij louter hekserij vreesde *“Niemand zal komen om me te doden (...) Hoe zou u dan sterven? Door hekserij. De eed zal me overal volgen in Sierra Leone. U gelooft in hekserij? Ja”* (gehoorverslag CGVS, 11.06.2010, p.14), toont verzoeker geen betrokkenheid aan bij de chiefoopvolging van de Poro gemeenschap in Garahun noch enige vervolging hieromtrent zodat zich geen beschermingsnoodzaak opdringt.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker argumenteert dat *“De gevolgen verbonden aan de kroning tot hoofd van de gemeenschap worden net als de initiatie, aangemerkt als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Indien hij hoofd wordt van de gemeenschap moet verzoeker ondermeer zijn eerstgeborene offeren. Deze optie is voor hem onleefbaar. Daarentegen als hij zou terugkeren en weigert hoofd te worden zal hij voorwerp worden van hekserij. Verzoeker is bovendien reeds gevlucht, waardoor het risico op repercussies nog wordt vergroot.”*

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK